

overigens op de gehele ontwikkeling veel tegen; besloten werd, aldus *Het Grote Gebod*, 'dat men in de nieuwe situatie alles in het werk zou stellen om de politiek buiten het verzet te houden'.¹ Een begrijpelijk streven voor de bij uitstek gemengd samengestelde LO, maar het liep stuk op de werkelijkheid: de gehele discussie omtrent de naar Londen te sturen delegatie lag in het politieke vlak.

Begin oktober werd een vergadering van de Top gehouden waaraan (als gevolg van de Spoorwegstaking) slechts een beperkt aantal van de provinciale LO-leiders kon deelnemen; voorts was daar voor de Centrale Inlichtingendienst Sanders aanwezig, voor de Knokploegen waren dat Scheepstra en Kloots (Kloots vertegenwoordigde samen met Pruys de Knokploegen in het Delta-Centrum). 'De LO, de KP en de CID met haar brede nationale taak hebben zich', aldus een bericht dat op 11 oktober van het Centraal Bureau uitging²,

'nooit of te nimmer bewogen op het politieke terrein. Daarvoor was er geen tijd, bovendien strookte dat niet met onze taak.

We staan in de huidige toestand voor het feit dat de politieke toestand zich steeds meer toespitst. Dit is logisch, want de bevrijding brengt met zich mee de herleving van het politieke leven. Als grote organisatie dienen wij t.a.v. deze vraagstukken een besliste houding aan te nemen.

In de eerste plaats zien wij tweeërlei stroming.

a. Enkele persorganen die de illegale beweging als politieke partij willen doen voortbestaan.

b. Een andere stroming in de pers, die de illegaliteit volkomen wil uitvegen uit het staatkundig leven.

Daarnaast doet men van de zijde van het *ancien régime* ernstige pogingen, de illegaliteit voor haar karretje te spannen en de verhoudingen van 1940 te doen terugkeren.

Geen der standpunten zijn de onze.

... We wens in onze eigen politieke partijen de illegale beginselen van samenwerking en nationaal denken te doen doordringen, opdat we er toe kunnen bijdragen dat het enge verpolitiekte denken van 1940 plaats moge maken voor een gezond politiek leven in nationale zin.'

Dergelijke algemene formuleringen boden geen oplossing toen de rechtersectie zich er medio oktober over moest beraden wie namens haar tot de door Londen gevraagde delegatie zou toetreden. Pruys had daar

¹ H. B. S. Holla en H. van Riessen in *Het Grote Gebod*, dl. II, p. 511. ² Exemplaar in VGA, I b.